

KODEKS DOBRYCH PRAKTYK ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO

PREAMBUŁA

Sektor organizacji pożytku publicznego (opp) od kilku lat stale się rozrasta zarówno jeśli chodzi o liczbę podmiotów jak też środki finansowe będące w ich dyspozycji. Zgodnie z danymi na dzień 21 grudnia 2014 r. 8.695 organizacji pozarządowych posiada status organizacji pożytku publicznego. Natomiast, jak wynika ze sprawozdań merytorycznych składanych przez organizacje pożytku publicznego Ministrowi Pracy i Polityki Społecznej suma przychodów wszystkich organizacji w 2013 r. wyniosła 6.139.702.607,47 zł

Organizacja pożytku publicznego (opp) jest kwalifikowaną kategorią organizacji pozarządowej, której głównym celem jest działalność społecznie użyteczna, i która nie działa w celu osiągnięcia zysku, a ewentualnie uzyskany dochód przeznacza na prowadzenie tej działalności.

Wprowadzając wymogi warunkujące posiadanie statusu organizacji pożytku publicznego, takie jak obowiązek sprawozdawczy, czy obowiązek przeznaczania nadwyżki przychodów nad kosztami na działalność pożytku publicznego, ale także i wymogów dotyczących wewnętrznej organizacji tych podmiotów (posiadanie kolegialnego organu kontroli lub nadzoru, czy wymogów odnoszących się do członków tego organu jak i organu zarządzającego) ustawodawca, przyznał tym organizacjom prawo do korzystania z wielu zwolnień z obowiązku świadczenia danin publicznoprawnych, dotacji z budżetu państwa, czy uprzywilejowanego dostępu do środków masowego przekazu. Tak szeroki katalog uprawnień wskazuje na szczególną misję i wyjątkowo ważne cele publiczne i społeczne pełnione przez te organizacje.

Ustawodawca w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz. U. z 2010 r. Nr 234, poz. 1536, z późn. zm.), w związku z różnorodnością form prawnych w jakich działają opp zrezygnował ze szczegółowego uregulowania pewnych kwestii (np. dot. organów wewnętrznych i ich funkcji), pozostawiając tym samym możliwość tworzenia przez organizacje własnej odpowiadającej charakterem organizacji wewnętrznej struktury.

Jednocześnie ustawodawca, tworząc ramy prawne działającej przy Ministrze Pracy i Polityki Społecznej Rady Działalności Pożytku Publicznego będącej jego organem opiniotwórczym, przyznał jej istotną rolę w zakresie tworzenia mechanizmów informowania o standardach prowadzenia działalności pożytku publicznego.

Niniejszy dokument, opracowany przez Departament Pożytku Publicznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej we współpracy z Radą Działalności Pożytku Publicznego, zawierający „dobre praktyki” organizacji pożytku publicznego odnosi się do podstawowych dziedzin działalności organizacji pożytku publicznego. Dotyczy zasad i trybu pracy ich organów statutowych, kwestii związanych z gospodarką finansową organizacji, w tym kwestii wydatkowania środków pochodzących z 1% podatku dochodowego od osób fizycznych.

„Kodeks Dobrych praktyk” stanowi zbiór szczegółowych zasad zachowania się, skierowanych zarówno do organów organizacji jak również jej członków. Służą utrwalaniu dobrych obyczajów korporacyjnych. Na ów zbiór składa się szereg miękkich ale i niekiedy twardych reguł postępowania, które powinny zostać zastosowane podczas formułowania lub zmiany statutu organizacji. Ogólność jego sformułowań pozwala mu natomiast stać się uniwersalnym rozwiązaniem, mającym